

DAMAGETUS

II

5 Ὀρφέα Θρηκίησι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου
 τύμβος ἔχει, Μούσης υἷα Καλλιόπης,
 ᾧ δρῦες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτω συνάμ' ἔσπετο πέτρη
 ἄψυχος θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλη,
 ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὔρετο Βάκχου
 καὶ στίχον ἠρώω ζευκτὸν ἔτευξε ποδί,
 ὃς καὶ ἀμειλίκτιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα
 καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρη.

III

ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήιον ὕμνιν ὁ τύμβος
 Γύλλιν ὑπὲρ Θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
 ἄνδρας ὃς Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε καὶ τότε γ' εἶπεν,
 "τεθναίην Σπάρτας ἄξια μησάμενος."

IV

ὦδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' αἰείρας
 τεθνάμεν ἢ φεύγειν εἴλετ' Ἀρηιμένης
 υἱὸς ὁ Θευπόμπου. μὴ θαῦμ' ἔχε· Δωρικὸς ἀνὴρ
 πατρίδος οὐχ ἠβας ὀλλυμένας ἀλέγει.